

РЕШЕНИЕ

№ 21373

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 23.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **2898** по описа за **2025** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Е. Ю. А., подадена чрез процесуален представител адв. В. К., срещу решение № 600 от 14.02.2025г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 108-и състав, постановено по нахд № 4562/2024г., в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-032096/02.01.2024г. по т.2.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в противоречие с материалния закон, процесуалните правила и явна несправедливост на наказанието.

Касаторът излага доводи, че липсата на заден капак на каросерията на товарния автомобил, не можела да окаже влияние върху безопасността на движението му. Липсвала изрична привръзка при правната квалификация на деянието, дали се касае за неизправно МПС, което да бъде определено съгласно чл.101, ал.4 ЗДвП във вр. чл.147, ал.1 ЗДвП по относимите разпоредба на Наредба № Н-32/16.12.2011г. Липсвали и твърдения, че вследствие управлението на неизправното МПС е била създадена непосредствена опасност за движението. Ако ставало въпрос за небезопасен товар, то тогава следвало да се приложат разпоредбите на Наредба № 7/27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари. В НП липсвали всички обективни елементи на нарушението и описание на фактическата обстановка, съгласно изискванията на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН. Отделно от това, ако неизправността била следствие от небезопасен товар, то следвало наказанието да се наложи на основание чл.177, ал.4, т.2 ЗДвП. Не били налични данни, за да може да се направи преценка за степента на риска на неизправностите, свързани с укрепването и

класифицирани със съответните им характеристики по чл.9 от Наредба № 7/27.04.2018г. за укрепване на превозваните товари.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. В. К., моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 108-и състав по нахд № 4562/2024г. и спорът решен по същество, като се отмени НП № 23-4332-032096/02.01.2024г. по т.2., на началник група в отдел „Пътна полиция“-СДВР. Заявено е и искане за присъждане на направените разноски, представляващи заплатен адвокатски хонорар.

Ответникът – началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР е депозирал писмен отговор по жалбата, като моли същата да бъде отхвърлена, поради нейната неоснователност и да се остави в сила решението на СРС. Формулирано е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство от юрк. В. П..

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че решението на СРС следва да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 600 от 14.02.2025г., постановено по нахд № 4562/2024г. на СРС, НО, 108-и състав е било потвърдено наказателно постановление НП № 23-4332-032096/02.01.2024г. на началник група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР, с което на Е. Ю. А. на основание чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП е наложена глоба в размер на сумата от 200,00 /двеста/ лева за извършено нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал показанията на свидетеля А. С. С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обоснован правния извод, че при провеждане на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, правилно е бил приложен материалния закон, като е доказано извършването на деянието по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, което не представлява маловажен случай по см. на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

По смисъла на чл.220 АПК съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Констатирано е било, че на 07.11.2023г. в [населено място], на [улица]с посока Околовръстен път, Е. Ю. А. е управлявал товарен автомобил марка „Волво ФМ 340“ с рег. [рег.номер на МПС] . Превозното средство било със значителна техническа неизправност, изразяваща се в липсата на заден метален капак на каросерията, като по този начин се създавала опасност от изпадане на превозвания товар. В тази връзка и в присъствието на един свидетел е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № 1102375/07.11.2023г. Въз основа на изготвения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление № 23-4332-032096/02.01.2024г. на началник група в отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което касаторът е привлечен към административнонаказателна отговорност за извършено от него деяние по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП и е санкциониран с глоба в размер на сумата от 200, 00 /двеста/ лева.

Касационната инстанция приема, че решението е правилно, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1

във вр. ал.2 от НПК. Съображенията за това са следните:

В касационното производство не се решава материалноправния спор между страните, а същото има за предмет преценката относно правилността, респ. допустимостта и действителността на въззивното решение. Касационният съд изследва съответствието на решението с материалния закон, въз основа на фактите, установени от първата инстанция. Дейността му се свежда единствено до проверка, дали фактите са подведени вярно под хипотезата на правната норма и дали правилно са приложени предвидените в нея правни последици.

При разглеждане на спорове за отмяна на издадени НП, районният съд е винаги инстанция по същество- чл.63, ал.1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността на НП, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя- арг. от чл.314, ал.1 от НПК във вр.чл.84 ЗАНН.

Споделят се съображенията на СРС, НО, 108-и състав, че в хода на административнонаказателното производство не са извършени нарушения със съществен характер, които да са ограничили или накърнили упражняването на правото на защита на Е. Ю. А. в пълен обем. Доказано е авторството на деянието и обективните му признаци.

В АУАН от 07.11.2023г. и в НП от 02.01.2024г. са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което включва елементите на състава, както и на обстоятелствата, при което те са осъществени. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, времето, мястото където е извършено, обстоятелствата от фактическа страна, поради което е спазено изискването на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН.

Правилно СРС е установил, че НП № 23-4332-032096/02.01.2024г. в частта по т.2, е издадено в съответствие с материалния закон, като изложените в тази връзка мотиви са обосновани, а формираните правни изводи са в корелация с писмените и гласни доказателства, събрани в процеса. Съставът на първостепенния съд правилно е приел, че касаторът е извършил административното нарушение по чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, поради което и законосъобразно е ангажирана неговата отговорност, чрез налагане на глоба в абсолютно определения размер от 200,00 /двеста/ лева.

Е. Ю. А. е санкциониран за извършено нарушение с правна квалификация чл.139, ал.1, т.1 от ЗДвП, който въвежда императивното правило, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни. А с разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 - т. 12 от Правилника за прилагане на Закона за движението по пътищата (ППЗДвП), са определени нормативно повредите или неизправностите, при наличието на които МПС се счита за "технически неизправно". В чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "а" от ППЗДвП е визирано, че моторно превозно средство или тегленото от него ремарке е технически неизправно, ако „има повреди или деформации по рамата, кабината или каросерията, които могат да окажат влияние на безопасността на движението“. В случая е била нарушена целостта на каросерията на товарния автомобил, защото е липсвал задния ѝ капак. По този начин се е създадала опасност за останалите участници в движението, поради възможността от изпадане на превозвания товар. Нарушението е доказано, включително и със снимков материал. Съгласно § 6, т. 72 от ДР на ЗДвП, „значителни неизправности“, включително при укрепването на товара, са откритите по време на проверка, които могат да засегнат безопасността на превозното средство или да имат въздействие върху околната среда, или да породят риск за други участници в движението по пътищата, както и други по-значителни несъответствия. От приложената снимка, направена при съставянето на АУАН е видно, че с товарния автомобил са транспортирани строителни материали. При липсата на заден капак на каросерията на камиона действително съществува опасност от падане на този товар, което

създава риск за останалите участници в движението.

Съответно на това нарушение е приложена санкционната разпоредба на чл.179, ал.6, т.2 от ЗДвП, съгласно която „наказва се с глоба от 200 лева лице, което управлява технически неизправно пътно превозно средство, при констатирани значителни неизправности“. Не може да се сподели изложеното в жалбата, че не е ясно дали се касае за технически неизправно МПС, съгласно Приложение № 5 от Наредба № Н-32 от 16.12.2011 г., или за неукрепен товар, което би било нарушение по чл. 177, ал.4, т.2 от ЗДвП. От приетите по преписката писмени доказателства, съдът приема за доказано, че на 07.11.2023 г., управляваният от Е. Ю. А. товарен автомобил е бил технически неизправен, защото е липсвал заден капак на каросерията му. Съществувалата неизправност е относима както вече се изложи към разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „а“ от ППЗДвП, защото създава опасност от изпадане на превозвания товар, като по този начин поставя в риск другите участници в движението по пътищата.

В заключение, решението от 14.02.2025г. на СРС, НО, 108-и състав е правилно на основание чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на делото, в полза на ответника се присъждат разноски за осъществено процесуално представителство от юрк. В. П., които се определят в размер на сумата от 80,00 (осемдесет) лева на основание чл.37 ЗПП във вр.чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III касационен състав на основание чл.221, ал.2 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 600 от 14.02.2025г., постановено по нахд № 4562/2024г. на Софийски районен съд, НО, 108-и състав, в частта, с която е потвърдено наказателно постановление № 23-4332-032096/02.01.2024г. на началник група в отдел „Пътна полиция“- СДВР по т.2, относно извършено от Е. Ю. А. нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП и наложеното наказание- глоба в размер на сумата от 200, 00 /двеста/ лева на основание чл.179, ал.6, т.2 ЗДвП.

ОСЪЖДА Е. Ю. А. ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] сумата от 80,00 /осемдесет/ лева на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

